

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/325/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208481
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8817208481.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zast. AK JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., sp sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: K. Š., Y.. XX.XX.XXXX, E. E. Č.. XXX, XXX XX E., o zaplatenie 635,18 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a .**
- II. Stranám sporu sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 635,18 eur spolu s úrokom vo výške 63,11 eur, s úrokom z omeškania vo výške 497,72 eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 635,18 eur, vo výške 25,50 % p.a. zo sumy 635,18 eur, od 08.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,15 % p.a. zo sumy 635,18 eur od 08.06.2017 do zaplatenia a poplatky vo výške 39,28 eur, ako aj náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX bola medzi právnym predchodcom žalobcu „Poštová banka, a.s.“ a žalovaným uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 1.000 eur. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z Predpisu splátok. V prípade, ak je súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke je zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa Sadzobníka. V prípade, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, poukazujeme na to, že takéto poistné sa nezapočítava do celkových nákladov úveru, a to s poukazom na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého sa do celkových nákladov úveru nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru (ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, resp. nebolo povinné na získanie úveru za uvedených podmienok). V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny stav úveru“. Listina Aktuálny stav úveru je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením §40 ods. 8a9 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v platnom znení. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pred zosplatením úveru bol zo strany právneho predchodcu žalobcu uplatnený postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žalovanému bolo zaslané upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením

bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka z titulu Zmluvy a zároveň bol žalovaný vyzvaný na doplatenie dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, veriteľ - Poštová banka, a.s. pristúpil k zosplatneniu úveru listom - Výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve (o zosplatnení úveru) nezaplatil dlžnú pohľadávku. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu v súlade s ustanovením § 497 a nasl. Zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník. Závazok zo zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky. Takto určená úroková sadzba je v Zmluve dojednaná vo výške 25,5 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 7.6.2017. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, veriteľ je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaním v Zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s §3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška v žalobe uplatňovaného úroku z omeškania je 5,15 %. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 8.6. 2017, je daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 7.6.2017, nakoľko do času 7.6.2017 sú úroky (aj zmluvné aj sankčné) vyčíslené, a to takto: za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako položka Aktuálneho stavu úveru - Pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 7.6. 2017 ako položka Aktuálneho stavu úveru - Úroky na účte ČR (čerpanej rezervy). Tento popis aktuálneho stavu úveru platí v prípade, ak žalovaný nevykonal úhrady po dátume predčasnej splatnosti úveru. V prípade, ak po zosplatnení úveru došlo k platbám zo strany žalovaného, sú zmluvné aj sankčné úroky kumulované na účte Pohľadávkový účet úroky, ktorý obsahuje sumarizáciu uvedených úrokov za obdobie od uzavretia zmluvy do dátumu poslednej čiastkovej úhrady zo strany žalovaného. V takom prípade položka Úroky na účte ČR predstavuje zmluvné a sankčné úroky od dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastkovej úhrady žalovaného až do dňa vystavenia aktuálneho stavu úveru. V prílohe predkladáme listinu, ktorá obsahuje špecifikáciu úrokov do zosplatnenia úveru (výsledok úrokov - suma BIS korešponduje so sumou úrokov podľa výzvy na zosplatnenie zo dňa 10.11.2014). V zmysle Obchodných podmienok, vznikla ďalej žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka. Takto určená výška dlžných poplatkov je 39,28 EUR a je podrobne špecifikovaná v Aktuálnom stave úveru zo dňa 7.6. 2017. Predmetné poplatky (s výnimkou poisťovného a poplatku za poskytnutie Úveru, ak bol účtovaný) boli veriteľom vynaložené na účely predchádzania súdneho sporu. Žalovaný ku dňu podania žaloby svoj dlh voči žalobcovi neuhradil, preto sa žalobca domáha nároku na zaplatenie súdnou cestou

3. Tunajší súd rozhodol v tejto veci rozsudkom, č. k. 3Csp/325/2017 - 74 dňa 25.06.2018, a to tak, že žalobu žalobcu zamietol a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie právne zástupkyňa žalobcu. Namietala nesplnenie procesných podmienok, nesprávne skutkové zistenia, ako aj nesprávne právne posúdenie. Poukázala na to, že žalobca nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, súd žalobcu nevyzval na vyjadrenie sa k otázke určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti, ako aj nepostupoval v zmysle ust. § 129, § 157 Civilného sporového poriadku, ani nevytýčil termín predbežného prejednanie sporu. Ďalej namietala odôvodnenie v bodoch 34-44 týkajúce sa údajov o výške, počtu a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom poukázala na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 09. novembra 2016, ktoré právne závery citovala, ako aj poukázala na iné rozhodnutia v obdobných veciach všeobecného súdu k posúdeniu tejto otázky s tým, že ďalej nesúhlasila ani s posúdením úrokovej sadzby súdom prvej inštancie. Súdom uvedená hodnota 9,33% predstavuje priemernú hodnotu teda ide o tzv. aritmetický priemer. Poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu vo vzťahu k posúdeniu dojednaných úrokov pri poskytnutí peňažnej pôžičky, ktorý právny záver citovala, ako aj poukázala na stanovisko sudcu ústavného súdu vo vzťahu k aplikácii právnych predpisov spojených s ochranou práv spotrebiteľa. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žalobe vyhovieť a zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Prešove, uznesením, 4Co/40/2019 - 99 zo dňa 02.05.2019, zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX s príslušnou časťou prílohy, predpis splátok k zmluve o úvere, listina „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 07.06.2017, upozornenie s podacím hárkom, výzvu na úhradu dlžnej sumy, špecifikácia úrokov a sadzobník poplatkov.

6. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému titulom Zmluvy postúpením na základe Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa XX.X.XXXX uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a. s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a. s. ako postupníkom.

7. Ako vyplýva z § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. V zmysle § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

9. Pohľadávka z predmetného zmluvného vzťahu medzi účastníkmi tohto konania bola postúpená zmluvou o postúpení na žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, súd je toho názoru, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

10. Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu, resp. platnosť zmluvy o postúpení. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4 Obo 210/01)

11. Poštová banka, a.s., ako žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere - dostupná pôžička, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 1.000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 70 splátkach pri výške mesačnej splátky 28,00 eur, ročnej úrokovej sadzbe 25,50 % a RPMN 32,09 %. Konečná splatnosť bola dohodnutá na XX.XX.XXXX.

12. Podľa bodu 6.2 Obchodných podmienok pre úver, ak Klient je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, alebo poskytol Banke nepravdivé údaje (napr. v predložených dokladoch, formulári ZoU), alebo na majetok Klienta bol vyhlásený konkurz, alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

13. V zmysle bodu 6.3 Obchodných podmienok pre úver, v prípade, ak je Klient v omeškaní so splácaním Splátok, Banka je oprávnená úročiť nezaplatené dlžné Splátky úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to až do času úplného splatenia omeškaných Splátok.

14. Podľa bodu 6.4 Obchodných podmienok pre úver, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou

a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke.

15. Listom zo dňa 10.11.2014 označeným ako Výzva na úhradu dlžnej sumy, Poštová banka, a.s., žalovanému oznámila, že nakoľko svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy a OP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, stala sa jeho úverová pohľadávka k 10.11.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú banka eviduje je vo výške 737,57 eur. Žalovanému bola táto výzva doručená dňa 14.11.2014.

16. Z prehľadu splátok a úhrad, ako ak z písomného vyjadrenia žalobcu, súd zistil, že žalovaný celkovo uhradil sumu 1.074,08 eur.

17. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že pôžičku nebral pre seba, ale pre bratovho syna, ktorý sa zaviazal, že ju bude splácať. Tento mi oznámil, že aj pôžičku spláca a podľa všetkého by mala byť zaplatená. Ďalšie podrobnosti uviesť nevedel. Zmluvu podpísal vlastnoručným podpisom, avšak peniaze 1.000,- eur zobral bratov syn, ktorý by to mal zaplatiť a splácať. Bratov syn totiž robil chyžu - dom a potreboval nutne peniaze. Keď bral pôžičku 1.000,- eur od Poštovej banky, tak boli prítomní aj bratov syn aj jeho manželka. On ani nevedel, čo sa deje.

18. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 19.06.2018 uviedol, že dňa XX.XX.XXXX bola medzi stranami, žalobcom v právnom postavení veriteľa a žalovaným v právnom postavení dlžníka (v zmluve o úvere označený ako klient), uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Na základe Zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške podľa Zmluvy. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v Zmluve. V dobe od uzatvorenia Zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru Žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“ vyhotovenej ku dňu 07.06.2017. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo zmluvy o úvere, a to tým, že neuhrádzal pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 10.11.2014. Napriek zosplatneniu úveru nedošlo zo strany žalovaného k úhrade pohľadávky žalobcu, resp. nedošlo k úhrade riadne a včas. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba je v Zmluve dojednaná vo výške 25,5 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 07.06.2017. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, Žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči Žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého „Ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.“ V zmysle ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška uskutočneného čerpania úveru žalovaným je uvedená v listine „Aktuálny stav úver“, ktorý bol súdu zasielaný spolu so žalobou. Špecifikovaná výška čerpania žalovaným sa nachádza na poslednej strane pri položke „Uskutočnené čerpania“. Zároveň dodávame, že Listina Aktuálny stav úveru je výpis z „Bankovej knihy“ je vyhotovovaný priamo z BIS-u (bankový informačný systém), ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska, na základe čoho daný systém zabezpečuje dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Taktiež údaje z BIS-u ako výstupný dokument - „Banková kniha“ tvorí podklad pre účtovníctvo. Na základe uvedených argumentov je výpis z „Bankovej knihy“ považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu. Výšku dlžnej pohľadávky bol žalobca povinný evidovať v zmysle § 39 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v bankovej knihe. Výpis z bankovej knihy, ktorá musí byť vedená v zmysle zákona o bankách potvrdzuje výšku pohľadávky žalobcu voči žalovaným. Údaje uvedené v „Bankovej knihe“ sú smerodajné aj z hľadiska zhodnotenia ekonomickej situácie banky a podliehajú dohľadu Národnej banky Slovenska. Finančné prostriedky, ktoré boli žalovaným uhrádzané, sú špecifikované v listine Aktuálny stav úveru, a to na 1. a 2. strane pri položke „Zaplatené splátky“. Predmetná časť obsahuje dátum splátky, výšku mesačnej splátky a spôsob jej započítania, tzn. aká výška splátky bola započítaná na úroky a aká výška splátky bola započítaná na istinu. Žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 1.074,08 Eur, ktorá bola v zmysle

zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 37,32 Eur na poplatky, suma vo výške 671,94 Eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 364,82 Eur na istinu. Celková výška poplatkov je uvedená v listine Aktuálny stav úveru na 1. strane pri položke „Poplatky zaplatené“ a dátum a spôsob ich započítania je uvedený pri položke „Zaplatené splátky“. Uvedené poplatky boli účtované v súlade so Sadzobníkom poplatkov Úvery pre obyvateľstvo: Dostupná pôžička. Uvedené poplatky boli žalovanému účtované za upomienky pri omeškaní splátky, pričom účelnosť týchto poplatkov je daná najmä predchádzaním vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Zároveň dodávame, že žalobca si voči žalovanému neuplatňuje nárok na zmluvnú pokutu. Časť „Pohl'- účet - úroky“ eviduje výšku zmluvných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených za jednotlivé omeškané anuitné splátky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, teda ku dňu 10.11.2014. Položka „Úroky na účte ČR“ eviduje výšku riadnych úrokov a úrokov z omeškania (v pomere uvedenom v časti „Celková úroková sadzba“ a v časti „Sankčná sadzba za splátky“) od momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do momentu vyčíslenia, tzn. k ultimu mesiaca predchádzajúcemu mesiacu, kedy bola listina „Aktuálny stav úveru“ vyhotovená, v konkrétnom prípade teda do dňa 31.05.2017. Suma vo výške 63,11 Eur teda predstavuje sumu úrokov a úrokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 10.11.2014 a suma 497,72 Eur predstavuje sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 10.11.2014 do dňa 31.05.2017. Dovoľujeme si súdu oznámiť, že žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 28 Eur mesačne vždy k 13. dňu v mesiaci, počnúc dňom XX.XX.XXXX. Mesačná splátka vo výške 28 Eur pozostávala zo splátky istiny a úroku. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný v súlade s článkom 6 Obchodných podmienok ku dňu 10.11.2014, pričom výzva na splatenie úveru bola súdu predložená ako príloha k návrhu vo veci samej. Žalobca upozornil žalovaného na možnosť predčasného splatenia úveru listom zo dňa 24.10.2014. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 10.11.2014, pričom výzva na splatenie úveru bola súdu predložená ako príloha k návrhu vo veci samej. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou mesačnej splátky úveru prvýkrát dňa XX.XX.XXXX, neuhradením mesačnej splátky riadne a včas. Túto splátku uhradil dňa XX.XX.XXXX. Pre výpočet úroku z omeškania je potrebné použiť nasledovný vzorec: Vzorec na výpočet úrokov z omeškania: výška mesačnej splátky úveru -Eur X úrok z omeškania platný v tej dobe - % / 365 - počet dní v danom roku X počet dní v omeškaní / 100. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 731,98 Eur a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 3,06 Eur, teda spolu vo výške 735,04 Eur, od ktorej sme odrátali úhrady žalovaného vo výške 671,94 Eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu vo výške 63,10 Eur. Následne suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 414,02 Eur a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 83,62 Eur, teda spolu vo výške 497,64 Eur, od ktorej sme odrátali úhrady žalovaného vo výške 0 Eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu vo výške 497,64 Eur. Zrátané úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (63,10 Eur) spolu s úrokmi od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do 31.05.2017 (497,64 Eur) predstavujú sumu vo výške 560,74 Eur, čiže suma vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do dňa 31.05.2017. Rozdiel manuálne vypočítanej sumy oproti sume uvedenej vo výpise vzniká zaokrúhľovaním jednotlivých súm BIS-om. Suma poplatkov vo výške 39,28 Eur pozostáva z: - Poplatku za 1. upomienku na úverovom účte zo dňa 04.08.2014 vo výške 9,96 Eur, - Poplatku za 2. upomienku na úverovom účte zo dňa 05.09.2014 vo výške 24,90 Eur, - Poplatku za upozornenie pred výzvou zo dňa 24.10.2014 vo výške 1,10 Eur, - Poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 10.11.2014 vo výške 3,32 Eur. Celková výška poplatkov je uvedená v listine Aktuálny stav úveru na 1. strane pri položke „Poplatky zaplatené“ a dátum a spôsob ich započítania je uvedený pri položke „Zaplatené splátky“. Uvedené poplatky boli účtované v súlade so Sadzobníkom poplatkov Úvery pre obyvateľstvo: Dostupná pôžička. Uvedené poplatky boli žalovanému účtované za upomienky pri omeškaní splátky, pričom účelnosť týchto poplatkov je daná najmä predchádzaním vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Zároveň dodávame, že žalobca si voči žalovanému neuplatňuje nárok na zmluvnú pokutu. Zoznam týchto poplatkov sa nachádza na 3. strane listiny Aktuálny stav úveru. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k zosplateniu úveru dňa 10.11.2014. V tejto súvislosti dávame do pozornosti skutočnosť, že premlčacia doba nezačala plynúť dňa 10.11.2014, ale až dňa 25.11.2014. Predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 10.11.2014, avšak, žalovaný si predmetnú výzvu na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom, podľa doručky potvrdzujúcej prevzatie výzvy, prevzal až dňa 14.11.2014. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom je žalovanému daná patričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa

doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovaného uplynula dňa 24.11.2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 25.11.2014, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu tak nemôže byť premlčaný, nakoľko k jeho premlčaniu by došlo až dňa 26.11.2017, t.j. po 3 rokoch odo dňa, kedy si žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoj nárok voči žalovanému na súde. Dávame do pozornosti skutočnosť, že žalovaný doposiaľ nevrátil ani len istinu poskytnutého úveru, pričom má žalobca za to, že ak by bol býval uplatnil svoj nárok na súde v dodatočnej lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy na splatenie úveru s príslušenstvom, túto by mohol súd považovať za žalobu, ktorá bola podaná predčasne. Na všetky úverové vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015 je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zákonodarca až s účinnosťou 1.4.2015 určil výnimku, že spotrebiteľské úverové vzťahy sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Toto tvrdenie nachádza oporu aj v Uznesení Najvyššieho súdu SR z 27. marca 2013, sp. zn. 6MCdo/4/2012, kde NSSR skonštatoval, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom rovnako aj akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Argumentum a contrario, pokiaľ by sa na takýto vzťah vzťahoval Občiansky zákonník aj pred touto novelizáciou, zákonodarca by to nenovelizoval predmetné ustanovenie. Vzhľadom na to, že upravil tieto vzťahy teraz novelou, v kombináciu s Uznesením Najvyššieho súdu SR z 27. marca 2013, sp. zn. 6MCdo/4/2012, je nepochybné, že všetky úverové právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. V prípade zmluvného úroku Žalobca zastáva názor, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy. Uvedené znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa (Žalobcu) za poskytnutie predmetného úveru. S poskytnutím úveru bol teda spätý aj nárok Žalobcu na zmluvné úroky, pričom Žalovaný si bol tohto nároku vedomý a svojím podpisom Zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať. Už z jazykového výkladu je zrejmé, že veriteľ má nárok na úrok až do splatenia úveru. Zosplatenie úveru je len zmena termínu splatnosti, na ktorú má veriteľ nárok. V prípade ak by veriteľ úver nezosplatnil, dlžník by bol povinný platiť zmluvné úroky. Ak teda je dlžník povinný platiť zmluvné úroky v prípade ak platí úver v splátkach, odporuje logickému výkladu aby bol od toho oslobodený v prípade oprávnenej zmeny termínu splatnosti. V zmysle vyššie uvedeného s ohľadom na bod 6.4 Obchodných podmienok: „V prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ Je nepochybné, že úročenie úveru zmluvnou úrokovou sadzbou od jeho poskytnutia až do úplného splatenia bolo úmyslom Žalobcu a Žalovanému musel byť tento zámer vzhľadom formuláciu jasný. S obchodnými podmienkami úveru sa Žalovaný oboznámil a vyjadril s nimi súhlas, čo potvrdil svojím podpisom na Zmluve. Tento záver konštatoval vo svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd ČR Rozsudkom 32Cdo 3830/2014, podľa ktorého jazykové vyjadrenie právneho úkonu musí byť posudzované z hľadiska gramatického (jazykového), logického a systematického výkladu a súd okrem uvedeného posúdi na základe dokazovania, aká bola skutočná vôľa strán v okamžiku uzatvárania zmluvy a táto vôľa nebola v rozpore s uvedenými výkladmi. Vzhľadom na fakt, že k vráteniu celej poskytnutej istiny doposiaľ nedošlo, nedošlo ani k zániku dohodnutého záväzku Žalovaného, v zmysle ktorého je povinný naďalej uhrádzať zmluvne dohodnuté úroky. Možno teda zhrnúť, že v prípade zmluvného úroku ide de facto o odmenu veriteľa za poskytnutie úveru, pričom v uvedenom prípade k vráteniu plnej výšky úveru zo strany Žalovaného doposiaľ nedošlo, na základe čoho je Žalobca naďalej oprávnený aj na zaplatenie tejto položky. Ad absurdum, v prípade nepoctivého dlžníka, by tento zo špekulatívnych dôvodov mohol bezprostredne po čerpaní úveru pristúpiť k neplateniu dohodnutých splátok, čím by spôsobil predčasnú splatnosť úveru a vyhol by sa tak plateniu dohodnutých zmluvných úrokov v sadze určenej trhovými mechanizmami. Nepoctivý dlžník by tak bol viazaný iba na platenie výhodnejších úrokov z omeškania v právnych predpisoch regulovanej výške úrokovej sadzby a súd by zároveň takejto nepoctivosti poskytoval ochranu. Žalobca taktiež nesúhlasí s tvrdením súdu, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k značnej nerovnováhe vo vzťahoch medzi účastníkmi konania. Keďže oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie Žalovaného. Zároveň týmto žalobca dáva súdu do pozornosti ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania, pokiaľ nie je zo zákona daná povinnosť platiť poplatok z omeškania. Dlžníkovi, ktorý sa ocitne v omeškaní, tak pribúda ďalšia platobná povinnosť popri už existujúcom peňažnom dlhu. Peňažný záväzkový právny vzťah môže byť chápaný ako hlavný alebo vedľajší. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej

sumy peňazí. Vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splnením dlhu. Najvýraznejšie tieto odlišnosti demonštruje skutočnosť, že aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať úroky dohodnuté v zmluve, na druhej strane, úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj v prípade bezodplatnej pôžičky. Obidva úroky môže teda veriteľ žiadať popri sebe, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah. Zároveň žalobca uvádza, že zosplatením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku. Žalobca taktiež uvádza, že napriek judikovanému právu v oblasti zmluvného úroku a jeho uplatňovania po zosplatení úveru v rozhodnutiach Ústavného súdu IV 476/2012 a Najvyššieho súdu 4 Obo 143/1998, nie je na pôdach okresných súdov ustálená súdna prax v ich uplatňovaní. Zároveň si dovoľujeme súdu oznámiť, že došlo k zrejmej nesprávosti v písaní pri vyhotovovaní žalobného návrhu týkajúceho sa nároku žalobcu na zmluvný úrok zo žalovanej sumy ako aj zákonný úrok z omeškania zo žalovanej sumy, nakoľko zmluvný úrok aj sankčný úrok z omeškania bol vyčíslený do dňa 31.05.2017, pričom žalobca si v žalobe uplatňuje percentuálnym úrokom a úrokom z omeškania až odo dňa 08.06.2017 (deň nasledujúci po dni vyhotovenia listiny „Aktuálny stav úveru“) pričom percentuálny zmluvný úrok ako aj úrok z omeškania má byť správne uplatnený už odo dňa 01.06.2017 do zaplatenia. Z uvedeného dôvodu žalobca opravuje petit žaloby v časti uplatňovaného percentuálne určeného úroku ako aj úroku z omeškania tak, že správne má petit žaloby znieť: Žalovaný je povinný v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi: - istinu 635,18 Eur, - úroky a úroky z omeškania vyčíslené ku dňu 31.05.2017 vo výške 560,83 Eur, - úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 635,18 Eur vo výške 25,5 % p.a. zo sumy 635,18 Eur od 01.06.2017 do zaplatenia, - úrok z omeškania vo výške 5,15 % p.a. zo sumy 635,18 Eur od 01.06.2017 do zaplatenia, - poplatky vo výške 39,28 Eur. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov súdneho konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 38 Eur a z trov právneho zastúpenia, tak, ako budú vyčíslené v zákonnej lehote, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

19. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

23. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

30. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

31. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

32. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských

zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Teda dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

33. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

34. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

35. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

36. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.000 eur a ktorú sa žalovaný zaviazal splátiť v 70 mesačných splátkach po 28,00 eur, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 880,98 eur. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 25,50% ročne, splatnosť prvej splátky bola do dňa XX.XX.XXXX a konečná splatnosť úveru dňa XX.XX.XXXX. RPMN predstavovala 32,09%. Celková čiastka úveru nebola v zmluve uvedená.

37. V danom prípade zmluve chýba údaj požadovaný podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon výslovne vyžaduje špecifikáciu splátky, aká časť z nej náleží istine, aká časť úroku a koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Splátky v zmysle požiadavky zákonnej úpravy musia byť špecifikované, teda rozpisané podľa hodnoty istiny a hodnoty úroku, príp. poplatkov v jednotlivých splátkach. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

38. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názory vyslovené napríklad rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/118/2015 zo dňa 09.02.2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 zo dňa 02.02.2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 zo dňa 10.02.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 zo dňa 27.09.2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 zo dňa 12.10.2016, KS v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 zo dňa 26.01.2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 zo dňa 07.03.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 zo

dňa 01.12.2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 zo dňa 29.11.2016, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 zo dňa 26.04.2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 zo dňa 11.04.2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 zo dňa 05.04.2017.

39. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

40. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a R. E., je potrebné uviesť nasledovné:

41. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

42. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

43. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

44. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

45. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

46. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednať o

55. Odhliadnuc od uvedeného, taktiež nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ďalšou zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

56. Žalobca síce uvádza v čl. 3 zmluvy celkovú výšku nákladov vo výške 880,98 eur, súd má však za to, že ide o neúplnú informáciu a navyše údaje uvedené v zmluvnom formulári nekorešponujú so skutočnosťou. Výška mesačnej splátky je 28,00 eur, počet splátok 70. Avšak 70 splátok po 28,00 eur predstavuje spolu sumu 1.960,00 eur. V zmluve je však uvedená výška úveru 1.000 eur a celková výška nákladov 880,98 eur. Po prepočítaní by tak mala byť celková výška nákladov 960,- eur a nie 880,98 eur ako je to uvedené v zmluve a navyše by celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť bola uvedená vo výške 1.960,- eur, čo v zmluve obsiahnuté nie je a tento údaj absentuje. Súd má za to, že údaje uvedené v zmluvnom formulári nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to aj chybná informácia o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

57. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tejto súvislosti, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej).

58. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

59. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 32,09 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 29,57 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 1.000 eur, výšky splátky úveru 28,00 eur pri ich počte 70. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku.

60. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov, poistenia, bankových poplatkov.

61. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

62. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

63. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

64. Okrem vyššie uvedených skutočností sa súd zaoberal aj výškou dohodnutého úroku z úveru, jeho sadzba v danom prípade predstavovala 25,50 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v máji 2011 činil úrok 9,33 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

65. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

66. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz kladť pri spotrebiteľských zmluvách.

67. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

68. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

69. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013.

Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

70. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

71. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

72. Pôvodný žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur, pričom žalovaný uhradil celkovo sumu 1.074,08 eur (podľa vyjadrenia žalobcu). Keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, taktiež je možné ho považovať za absolútne neplatný (v zmysle bodov 64 a nasl.), je povinný zaplatiť zostatok neuhradenej istiny, ktorú mu žalobca poskytol. Vzhľadom k tomu, že žalovaný uhradil celú žalobcom poskytnutú sumu, súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

73. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

74. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

75. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

76. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

77. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Okrem toho súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 4, kde je uvedená analógia iuris, pričom súd vychádzal z tej skutočnosti, že žalovaný trovy konania nepožadoval a ani mu trovy konania nevznikli, a preto súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.